

LAUDANOW (1) *ai*

N sg m l(a)ud(a)n(o)w.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „laudanum”; z laudanu pochodzący: Zadufzenie macicze oddała dym Laudanow wpuszczony do macicze. FalZioł III 27b.

KN